

Tilkendegivelse i faglig voldgiftssag FV2009.0108

FOA – Fag og Arbejde

for

A

(chefjurist Ettie Trier Petersen)

mod

KL

for

Fredensborg Kommune

(advokat Elsebeth Aaes-Jørgensen)

Uoverensstemmelsen angår, om der har været det fornødne grundlag for afskedigelsen af en sikkerhedsrepræsentant som led i politisk pålagte besparelser.

Klager har nedlagt følgende påstande:

Indklagede skal anerkende, at afskedigelsen af sikkerhedsrepræsentant A er urettilig, idet der ikke foreligger tvungende årsager til afskedigelsen.

Indklagede skal anerkende, at der herefter tilkommer A et opsigelsesvarsel på i alt 8 måneder.

Indklagede skal som følge heraf betale A løn indtil udgangen af august måned 2009 med renter fra sædvanlig forfaldstid.

Indklagede skal betale A en efter overenskomsten betydelig godtgørelse for urettilig afskedigelse med renter fra sagens anlæg.

Indklagede har påstået frifindelse.

Sagen, der blev indledt ved klageskrift af 5. februar 2009 og har været udsat på afgørelsen af en faglig voldgiftssag mellem KL og KTO om godtgørelsesmaksimum, blev mundtligt forhandlet den 13. december 2010 med undertegnede fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som opmand.

Der blev afgivet forklaring af A, direktør Hans Ibsen, tidligere Fredensborg-Humlebæk Kommune, samt af personalechef Tina Bjerregaard, direktør Lina Thieden og daginstitutionschef Birgit Alstrup, alle Fredensborg Kommune.

Efter bevisførelse, procedure og votering var parterne enige om at afslutte sagen i overensstemmelse med min

tilkendegivelse:

A blev i 2001 ansat i den daværende Fredensborg-Humlebæk Kommune som pædagogisk/administrativ konsulent. Efter at kommunen pr. 1. januar 2007 var fusioneret med Karlebo Kommune, var der i den nye kommune ansat tre pædagogiske konsulenter, nemlig to med ansvarsområde for de mindre børn (0-6 år) og A med ansvarsområde for de større børn (fritidsklubber og SFO).

A blev i begyndelsen af 2007 valgt som sikkerhedsrepræsentant.

I efteråret 2008 besluttede kommunalbestyrelsen, at der skulle spares 3,8 mio. kr., hvoraf 1 mio. kr. skulle spares på kommunens fagkonsulenter. Besparelsen blev udmøntet ved personalereduktioner med 10 stillinger, heraf på direktørområdet Børn og Kultur med én stilling. Inden for direktørområdet Børn og Kultur besluttede ledelsen herefter, at besparelsen skulle udmøntes ved, at den ene af de tre pædagogiske konsulenter skulle afskediges. Begrundelsen for dette valg var, at øvrige ansatte konsulenter i dette forvaltningsområde var specialister på hvert deres fagområde, således deres arbejde ikke kunne udføres af nogen af de andre fagkonsulenter, mens der for de tre pædagogiske fagkonsulenters vedkommende var et betydeligt fagligt overlap.

Bevisførelsen har intet grundlag givet for at anfægte beslutningen om at afskedige en af de tre pædagogiske konsulenter.

Spørgsmålet er herefter, om der særligt under hensyn til As hverv som sikkerhedsrepræsentant var det fornødne grundlag for at vælge ham som den af de tre pædagogiske konsulenter, der skulle afskediges.

Til dels efter samråd med de faglige repræsentanter på rådhuset havde kommunens ledelse besluttet, at afskedigelser skulle ske på grundlag af kriterierne: Fremadrettede opgaveløsninger – herunder kompetenceforhold, kvalitet i opgaveløsningen, evnen og viljen til at påtage sig eksisterende såvel som nye opgaver og hurtigt tilegne sig ny viden samt samarbejdsforhold. Ledelsen af Børn og Kultur vurderede, at A målt på alle fire kriterier var væsentligt dårligere end de to andre pædagogiske konsulenter, og indstillede herefter ham til afskedigelse. I høringsbrevet af 3. november 2008 til A hedder det herom, at direktøren i forhold til kriterierne har ”foretaget en samlet vurdering af sine medarbejdere i Børn og Kultur”, og at kommunen ”på denne baggrund” påtænker at afskedige ham med overenskomst-mæssigt varsel på 5 måneder.

Høringen mv. blev effektueret ved, at A den 3. november 2008 blev kaldt til et møde med direktøren og personalechefen, hvor han fik at vide, at kommunen påtænkte at afskedige ham. A reagerede meget voldsomt og forlod mødet, uden at det var muligt at komme i dialog med ham. Også i de følgende dage reagerede han følelsesmæssigt stærkt over for kolleger m.fl. Han afslog kommunens tilbud om fritstilling, men efter henvendelse fra kolleger så ledelsen sig den 28. november nødsaget til at fritstille ham.

Høringsbrevet til A kunne med fordel have indeholdt en mere udførlig begrundelse for, hvorfor man påtænkte at afskedige ham, navnlig under hensyn til og med inddragelse af hans særlige ansættelsesbeskyttelse som sikkerhedsrepræsentant. Den 27. november 2008 blev der afholdt en forhandling, hvor FOA gjorde gældende, at der ikke forelå tvingende grunde, og i referatet fra mødet hedder det, at der af kommunen ”er foretaget en overordnet vurdering af hvilke arbejdsopgaver de 3 konsulenter varetager sammenholdt med deres kvalifikationer og hvilke arbejdsområder der skal varetages fremover.” Det er dog først i svarskriftet af 12. maj 2009, at der mere specifikt og konkret redegøres for, hvorfor ledelsen ikke har ment at kunne beholde A som den ene af de 2 fremtidige pædagogiske konsulenter, og disse forhold er blevet uddybet og underbygget under bevisførelsen. Der er i tilslutning hertil blevet forklaret om, at de 2

andre pædagogiske konsulenter havde særlige kompetencer, som kommunen kun meget vanskeligt kunne undvære.

På det således foreliggende grundlag findes indklagede at have godtgjort, at der forelå arbejdsmangel, og at tvingende årsager begrundet i indklagedes forhold herefter gjorde det berettiget at afskedige A.

Indklagede vil herefter skulle frifindes for klagers påstande.

Hver part bærer egne omkostninger og skal efter regning betale halvdelen af opmandens honorar mv.

København den 16. december 2010

Poul Sørensen